

DIARI CATALA
DE
Avisos, Noticias y Anuncios
PREUS DE SUSCRIPCIO

La Veu de Catalunya

5cent.

Redacció y Administració:
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entressol
(PROP DE LA RAMBLA)
IMPREMTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Teléfon 184
Anuncis, esquetes, comunicació y es-
clams a preus convenients. Per la
edició del vespre s'admeten esquetes
mortuorials fins a les sis de la tarda.
Per l'edició del matí fins a les tres de
la matutina.

Any XXII núm. 4,895 Barcelona: Dimars 24 de desembre de 1912 Edició del MATÍ

SANT DEL DIA: St. Gregori, pbr.—Dejuni. Abstinència de carn.
Sants de demà: El Naixement de N. S. Jesucrist.—Quaranta Hores: A la iglesia del St. Crist de l'Agonia, els Agonitzants.—Hores d'ex-
altació de 2/4 de vuit del matí a 3/4 de la tarda.—Dama: A la mateixa iglesia.—Cort de Maria: Nra. Sra. del Roser, a St. Jaume.—Dama:
Nra. Sra. de l'Assumptió.—Missa d'avuy: Vena 3.ª color morat.—La de demà: La Nativitat de Nostre Senyor Jesucrist, color blau.—
Adoració nocturna: Avuy, dimars: Torn de St. Jaqui Batllo (a la parroquia de St. Joseph de Gracia).

Observatori Meteorològic de la Universitat.—Director: E. Alcobé.—23 de desembre
HORES D'OBSERVACIO: 9 matí y 3 tarda.—Baròmetre a 0'30 al nivell del mar: 755.6, 754.3.—Temperatures: Màxima: 14.9 sol: 11.9 ombra.—Mín-
ima: 9.3 ombra, 9.5 reflector.—Temperatura a la ombra: 12.0, 12.4.—Pluja a les 24 hores: 12.00.—Aigua evaporada en mil·límetres: 1.73.—Graus d'humitat:
58.73.—Direcció del vent: N. O.—Velocitat del vent: 3.5 km.—Estat del cel: plujós, cobert.—Núvolos: Classes: N. N. C. R.—Quantitat: 0.1, 0.9.
Sortida del sol: 7.18.—Puesta: 4.56.—Sortida de la lluna: 6.55 m.—Puesta: 19.15.

La Senyora

Donya Josepha Carné y Casart

viuda de Joan Terradas

ha mort

havent rebut els Sants Sacraments

(A. G. S.)

Els seus afilits fills Joan, Ventura, Teresa y Rita, germans (ausents y presents), germanes, nebots, filla política Assumpció Recolons, nets, cosins y el Rnt. P. Joan Bta. Recolons, S. J., y demés parents, preguen als seus amichs y coneguts tant dolorosa pèrdua y els preguen la tinguin present en llurs ora-
cions y se serveixin assistir a la casa mortuoria, carrer de la Princesa, 9,
avuy, dimars, a les deu del matí, pera acompanyar el cadavre a la iglesia pa-
roquial de Sant Ougat y d'allí a sa darrera estada, Cementiri Nou.

Societat Anónima Monegal

Drogueria Sant Antoni: Ronda Sant Pau, 49 • Drogueria: Portal de l'Angel, 14 • Drogueria del Carme: Carme, 70, y Ponent, 9

Telefon 1893 • Telefon 1892 • Telefon 5511

LOTS ECONÓMICS

Per 5 pessetes	Per 750 pessetes	Per 10 pessetes	Per 15 pessetes
1 Ampolla Xerès sech. Barra turro Xixona llegitim (classe especial) Massaga. 100 Neules superiors.	1 Ampolla Xampany. Xerès sech. Barra turro Xixona llegitim (classe especial) Yema. 100 Neules superiors.	1 Ampolla Xampany. Xerès sech. Barra turro Xixona llegitim (classe especial) Yema. 100 Neules superiors.	2 Ampolles Xampany. 1 Ampolla Xerès sech. 1 Ampolla Xerès sech. 1 Barra turro Xixona llegitim (classe especial) 1 Barra turro Xixona llegitim (classe especial) 1 Yema. 100 Neules superiors.

Per 25 pessetes	Per 50 pessetes	Turro Xixona llegitim.
1 Ampolla Xampany Bonché. 1 Ampolla Xerès sech Bonché Roma's dols. 1 Chartreuse o Benedictine. 1 Barra turro Xixona llegitim (classe especial) 1 Yema. 100 Neules superiors.	1 Ampolla Chartreuse o Benedictine. 1 Ampolla Xampany Bonché. 1 Ampolla Xerès sech Bonché Roma's dols. 1 Chartreuse o Benedictine. 1 Barra turro Xixona llegitim (classe especial) 1 Yema. 100 Neules.	3.75 ptes. lila 3.75 ptes. blanca 3.75 ptes. primera 3.75 ptes. Yema superior. 3.75 ptes. Massaga superior. 3.75 ptes. Cadiz. 3.75 ptes. Crocan assortit. 3.75 ptes. Yema cremat. 3.75 ptes. d'Arbutos. Neules superiors.

Xampany Bonché Imperial	5.ª ptes. ampolla
1.ª bandera.	3.50
2.ª Godenau S. P. U.	3.50
3.ª extra	3.50
4.ª escumós	3.50
5.ª La Tour y Gordon.	3.50
6.ª Jullien.	3.50
7.ª Moët y Chandon.	3.50
8.ª Noët.	3.50
9.ª Vi rancol superior.	3.50
10.ª Moscatell.	3.50

Joaquim Lloveras y C.ª, S. en C.ª

FABRICANTS DE DOLSOS. — DESPATX: PRINCESA, 15. — TELÉFON 2.404.

GRAN PRIX, PARIS, 1912, obligat a la Ex-
posició de productes alimenticis; ab els TURRONS
DE XIXONA, elaboració especial de la casa.

TURRONS

neules, massapans de Toledo y demés articles propis
pera aquestes festes. Envios postals pera Espanya
y extranger. Vendes a l'engros y a la menuda.

Dr. Serrallach Vies urinaries. — De
12 a 2 y de 6 a 7. Pola-
yo, 40. • G.ª econòmica, 7 a 9. Jovellanos, 9.

Gran assortit

DE CISTELLS ADORNATS PERA REGALS
VINS DE XERÈS, KAMPANY Y LICORS

REGAL d'un elegant calendari de parel a tota per
sona qual compra excedeixi de 3 ptes.

MOSAICS E F. ESCOFET & C

Ronda Sant Pere, 8

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

QUEVIURES Y VINS

— Extens y variadissim assortit en Xam-
pany, Licors, Vins generosos, Turrons,
Caixes, Cistells y figures adornades. Embu-
tits, Flambres, Faisans, Porcell farcit, etc.

Articles de primera qualitat - Preus reduits

— DESDE L' 27 DE DESEMBRE

EXPOSICIÓ PARCIAL

Y VENDA DE

Joguines y Articles pera Regal

SECCIÓ DE ROBA BLANCA (Segon pis)

Equips pera núvia, compostos de 93 prendes
ab puntes y brodats. per Ptes. 4.050
Equips pera núvia Desde Ptes. 750 a 10.000

REGALS

NADAL Y ANY NOU

Preus als més econòmics
Classes les millors

324 Concell de Cent 324

LA CASA BLANCA

Liquidem llanes novetat pera senyora y senyor

Dr. A. Prasia Especialista Orelles, Nas, Gorge y Tuberculosi
Polayo, 12, pral. — Consulta de 9 a 10 y de 3 a 4

L'acreditat KAMPANY FRANCÉS

BOUVET LADUBAY CARTE D'OR

Se ven en lots els Colmados, Ultramarins, etc., al preu de 5 Ptes. ampolla.

PELLETERIA LA SIBERIA

Rambla Catalunya, 15, y Corts, 624. — Telé. 1571

Grandios y Artístich Pessebre

Preciosa col·lecció en model de gran fantasia, propis pera regala
Preus molt reduits. — Garantia en el gènere

PREU FIXE - VENDES AL COMPTAT - On parle français

J. Marsans Rof y Fills

Valors, Cupons, Giros, Cambi de Monedes, Comptes corrents, Viatges
(RAMBLA CANALETES, 2)

Regals Nadal

Vins del Sindicat "ALELLA VINÍCOLA"

Productes nacionals inmillorables en qualitat y preus

Classes selectes: Blanch per peix - Ranciet - Dolç

Caixes vins surtits: 12 y 6 ampolles. — Venda a tots els colmados. — Dipòsit general:
Fili de Joseph Vidal y Ribas (S. en C.), Rambla St. Joseph, 23

CONTRA LA TOS

EXIT ADMIRABLE

Aixarop del Dr. Villegas

(A BASE DE BROMOFORMO Y HEROINA)

Alivia el tote y cura tota classe d'efectes bronquials. Els catarracs, els tistichs
els asmatics, els disàstichs y quants pitxins son quera, fadiga o aspektoració
deuen usarlo com a remey radical, segur y exclusiu.

DEMANIS EN FARMACIES

CHAMPANILLA

FORTUNY

Gran estimulant y digestiu. — Demanis en Colmados, Cafes y Botelleries.

Anís del Mono

El Dr. Guillem Ribas havent regressat de son viatge per l'extran-
ger, ha tornat a encarregar-se de sa con-
sulta de Part y Ginecologia, de 3 a 5, a la Rbla. Catalunya, 96, entl. Telé. 7009.

Horxateries Valenciana

Telefons 185 y 828. — Biscuits glacés. — Turro vatic y demés classes de gelats

Ab l'objecte de poder atendre millor el servey a domicili, se prega's facin els en-
càrrecs de Nadal y Any Nou ab anticipació. Se pendrán notes fins a les dotze de la nit,
viatges de dita dies.

Dolgeria Francesa

HOSPITAL, 15 y 17

Elaboració de Turrons de totes classes Neules y elegants capses y Regals de Nadal
especial de Turrons y preus, riques Neules cistells propis pera

CHAMPAGNE

Moët & Chandon

EPERNAY

Casa fundada en 1743

Proveïdors de la Royal Casa Espanyola y demés Corts d'Europa

El més conegut y renomnat a tot arreu

Recomanem les classes següents:

Grand Creman Imperial (dolç), White Star (sech), Brut Imperial (extra sech)

QUE NO TENEN RIVALS

Representant: Theodore Bailac, Barquillo, 26. - MADRID

Sucursal a Barcelona: **BAILLEN, 42**

NADAL

Gran assortit y economia
en tot l'article de

Servey de taula. Vaixelles
Joche de café
Objectes pera regala, &
PREU FIXE

Joseph Masferrer Arañó
Ludovico Plo, 5 y 7
(entre Trafalgar y Iglesia de Sant Pere)

Tusquets y C.ª, S. en C.ª

Valors y cupons. — Rambla del Centre, 9

Negociem els cupons Interior y Amor-
tizable 4 per 100, Municipals, Diputa-
cions, Foments, Carbons, Coures, f. c.
França y Almanses, venciment 1.ª janer
pròxim.

OCASIO

Llinternes pera projectar y ampliar.
Cine complet ab molt menys de la met-
tat de preu.

PARADÍS, 10, PIS SEGON

NADAL Y ANY NOU

VINS BUFILL CANADELL

Fins y generosos de cullita propia

Selecció Daurat
Selecció Rubí
Extra (ranc y dolç)
Moscatell, Mistela, etc.

A 1.25 ptes.
ampolla

Assortit en Licors y Vins Recomoses
Despatx: 35, Rambla Catalunya, 35
(al costat del Colmado Lladó)

ANONIMA CLAUDIO DURAN

Construccions MONIER

Ronda Sant Pere, 44, baixos

Sostres de CIMENT ARMAT ab revolucions de guix

Patent núm. 51.570. — Economia, resistencia, depressa en construir Dipòsits.
Canonades, Ponts, Edificis industrials y tota mena de construccions ab ciment armat

EL REGULADOR

Joyes, Rellojges y
Objectes pera Re-
gals propis pera

NADAL Y ANY NOU

RAMBLA DE LES FLORS, número 37, Y CARRER DEL CARME, número 1

Bizantinismes

Moltos-els qui més se lucien—parlen de les avaralles del règim—monàrquic, volen dir que—Però, en realitat, lo que està de crisi és el conjunt de la veia política espanyola, és el règim parlamentari tal com avuy funciona.

Están a les darreries el canisme, l'encasillat, les dactileries, la doble ficció del sufragi universal—fictió perquè el suplantat, per abulia dels electors, al ministeri de la Governació, i fictió perquè és brutalment inorgànica.

Està entremuntant la veia carrossa del Senat, organisme escoribit i bald que no es altera cosa que un obstacle per tota muda renovadora. L'iminent caiguda del seu president zaruch, tindrà un valor de símbol.

Es lamentable, fonament lamentable, l'actitut de «La Epoca», que és molt possible que no respongui a indicacions del Maura, és clar que un sol o altre del país, no pot haver reperit, ab les seves impopulars, se posa al nivell del carrer. D'altra banda és irris que, per justificar les seves exigències, no alegui—es clar que no podria—la història del seu partit en la oposició, y se contenti de basar-se en el fracàs definitiu, que ningú nega del partit actual liberal y de la majoria que, per ara, el representa. Torna radical es aquesta que més casa ab les egallades de la Gran Corta ocupat el mènixer de la Governació, que no ab la noble serietat, ab el frangi oprimien sien Maura quan un fastich, molt explicable però difícil de justificar, no l'havia dur encara a son disolvent misme.

Ridícula és la perulancia, y adhoc co—sensa a devor mística, d'aquell Urrut que ara prepara a sortir del seu llocament de l'Orfeó, y a conquirir, ab cridories, un sayó que li servirà d'apèritiu per més grosses conquestes.

Més que ridícula, insignificant y paradoxal són les declaracions d'aquell pobre «Dalmacio», que si, per qui les ha fetes, no tenen cap valor, s'han en cambi, de tenir en compte per l'assentiment tacit y, en alguns focoms, esplicit de la que s'anomena encara gran comunitat tradicionalista. Es facone previsible una actitud tan impolítica, tan suïcida com la pregonada pel galleg que actua de jainista. És també d'estranys que'l seu partit, que's titula catòlic per antonomasia, la consenti sense desmuntar-se en protestes, essent clarament oposta, com ho és, a les darreres y vigentes normes pontificies.

Però lo més degradat, lo que més repulsió provoca, és la llur agraïda no en els partits republicans. La Bur parodia d'arrera, de declarar que entenien ha de continuar en el poder el partit liberal—és a dir el seu governamentalisme romanesc—és indigna, es venal. Tòthom sap que no parla per la seva boca l'esperit de justícia ni l'instint patriòtic, ni siquiera una equivocada però respectable passió política. Tòthom sap que la llur agraïda pels liberals no és filla de coincidències de criters—car ni els uns ni els altres no tenen—sinó del favoritisme, de les concepcions més vengones. Un diputat mateix de la majoria s'és aixecat a delatar les particulars complacències d'alguns centres oficials pels qu's presenten ab el segell republicà. Ja es públic que avuy dia els candidats més atesos son els qui, de la tribuna estant, més criden contra'l règim y més abominen dels maus que els atribueixen a la monarquia. De tal manera es així, qu'el especimen que sempre ha existit—del diputat agent de negocis o representant d'una gran empresa o corredor de gangues y condecoracions, avuy dia es indecentament repulsiu.

Com se deya suara en aquestes mateixes planes, únicament nosaltres y el socialisme, malgrat l'absència de Pau Iglesias—són les úniques representacions fortes y vives que, ab la hostilitat general, puen y s'arrelen entre les despullies y el bizantinisme d'un món en plena disolució.

GLOSARI

LES BONES PESTES DEL GLOSADOR

Als amichs qui vellen en la nit y a tots els qui acen entre tonnis l'escolien cantar les hores y dir el temps el Glosador enguany com cada any imperterrit entre les guel-apens dels apates y les malafetes d'altres malefactores nocturns dona les bones festes

L'Orfeó del Noya d'Igualada

Aquesta associació artística-patriòtica diuenge va celebrar, en aquella ciutat, una gran festa per celebrar la inauguració de la seva suntuosa Senyera. L'Orfeó «deu» d'ensenyar. Està format per 113 orfeonistes y dirigint el mestre bon amic y company, en Miquel Jordana, germà del noy, que va marxar a Amèrica, desterrat ab ocasió d'una causa d'impugnació, motivada per les baixes passions del racisme igualadí.

La societat de senyores, moltes d'elles pertanyents a distingides famílies, se distingí per la frescura y el timbre de veu y per la bellesa de totes elles. L'home està format per joves distingits y simpàtics orfeonistes, tots molt entusiastes. La de noys és la menys nombrosa però tots ells molt aixerrits y obediènts a les indicacions de son professor senyor Reals.

Aquella ciutat n'està joiosa del seu Orfeó. La festa del diuenge semblava de quasi tots els igualadins. Eren pocs els que no la sentien. Tòthom contemplava ab ulla aquell estol de joventesa que, calant-se la rica Senyera, passava per aquells carrers com un oig de primavera.

Assistien a la festa, especialment invitats, els aplaudits y ennoblats mestres catalans en Lluís Millet, J. B. Lambert, J. Sancho Marraco, J. Balcells, J. Borràs de Palau, y a darrera hora en J. Lamote de Grignon y en J. Pecanins. Hi havia una brillant representació del art musical català, lo qual omplí de satisfacció y legítim orgull al Orfeó del Noya.

La benedicció de la Senyera. Al matí l'iglesia del Hospital estava atapeïda de concurrencia. Al peu del altar major s'havia abans la Senyera apadrinada y següent el mestre Millet, director del Orfeó Català, y la gentil y amable senyoreta Na Francisca Albin, la entusiasta, la persistent y activa fundadora y organitzadora de la secció de senyores.

El padrins adornaren la Senyera ab una rica cortada de mores vermells ab una sentida endressa brodada ab lletres d'or.

El rector de la parroquia mossen Ambrós Parés, ab el consell de rúbriques, va benedir la senyera que després s'afava rica y aïrosa al mig del presbiteri y l'Orfeó entonà l'«Cant de la Senyera», composició del mestre Miquel Jordana, sobre lletra del poeta en Jaume Boix.

Mossen Joseph Molé, director del Orfeó Mataroní, celebrà ofici solemne, cantant «Missa sine nomine» de Pastre Miquel Amadeu Amadeu, que fer ab gran eloquència, una hermosa plática presentant y gloriant els lemes d'Art y Patria y fides, amor, que li valgué entusiastes enhorabones. La Senyera es obra de la brodadora Na Francisca Combalá, següent el projecte del celebrat artista igualadí en Gaspar Camps.

A Casa la Ointat

Al sortir del temple y passant pels principals carrers, l'Orfeó anà a complir el seu deure al Ajuntament. L'alcalde ni era. Els va rebre a la sala Consistorial, el tinent-alcalde senyor Marsans, acompanyat dels regidors Guirau, Bellet, Prat, el secretari y el jurge senyor García.

Don Olaguer Godó, l'entusiasta, actiu y l'abnegat president del Orfeó, va presentar la Senyera al Ajuntament, que encapçalat la llista de subscripció, condecorant-la, referi la significació artística-patriòtica del Orfeó, dins del qual no hi troben res més que sentiments enlairats y desitjats que sota la Senyera s'h'apleguin tots els igualadins de bona voluntat, qualsevol que siguin llurs opinions polítiques, pensant sols ab la pau de la ciutat y la grandesa de la patria.

El senyor Marsans agrai l'acte y les manifestacions, y digué que l'Ajuntament procuraria fer tot lo possible en bé del Orfeó.

Al issar la Senyera al baloi principal, el poble que omplia bona part de la plaça, els balcones de la qual estaven curullats d'elegants y hermoses senyores, esclatà ab un gran aplaudiment.

L'Orfeó, posat al mig de la plaça, cantà vibrant y enconcorat «Cant de la Senyera» composició del mestre Jordana, que fou ovacionat. Se donaren visques a Castella y a Igualada, y el mestre Millet en «Visca l'Orfeó del Noya», corejat ab entusiasme per tothom.

El concert benèfic

Se donà en l'espaiós y elegant teatre del benemèrit «Ateneu Igualadí», del qual tant vegades n'hem parlat ab orgull, per sa tasca cultural.

En la concurrencia que omplia de gom a gom la sala, s'h'hi veyen a les principals famílies igualadines y a moltes distingides y elegants senyores y senyores.

Al sortir l'Orfeó enlaïrant la senyera fou ovacionat. El programa era un homenatge a tots els compositors catalans: «El cant de la Senyera», de Miquel Jordana; «La luna», de Borràs de Palau, que fou saludat afectuosament; «El mestre», de Pecanins.

Al cantar «L'emigrant» del Vives, quan els choriates entonaven aquell «Adieu, germana! (Adéu, mon pare!) (no us veuré més...)».

En Jordana recordà al seu germà desterrat y a son pare que l'acompanya en el desterro, y s'emocionà de tal manera que les llàgrimes li brollaven de sos ulls y per poch s'interromp l'execució.

Asserent a la prosseguí el concert, cantant «L'emigrant», de Miquel Jordana; «El cant de la Senyera», de Miquel Jordana; «La luna», de Borràs de Palau, que fou saludat afectuosament; «El mestre», de Pecanins.

Al cantar «L'emigrant» del Vives, quan els choriates entonaven aquell «Adieu, germana! (Adéu, mon pare!) (no us veuré més...)».

En Jordana recordà al seu germà desterrat y a son pare que l'acompanya en el desterro, y s'emocionà de tal manera que les llàgrimes li brollaven de sos ulls y per poch s'interromp l'execució.

Asserent a la prosseguí el concert, cantant «L'emigrant», de Miquel Jordana; «El cant de la Senyera», de Miquel Jordana; «La luna», de Borràs de Palau, que fou saludat afectuosament; «El mestre», de Pecanins.

Al cantar «L'emigrant» del Vives, quan els choriates entonaven aquell «Adieu, germana! (Adéu, mon pare!) (no us veuré més...)».

En Jordana recordà al seu germà desterrat y a son pare que l'acompanya en el desterro, y s'emocionà de tal manera que les llàgrimes li brollaven de sos ulls y per poch s'interromp l'execució.

Asserent a la prosseguí el concert, cantant «L'emigrant», de Miquel Jordana; «El cant de la Senyera», de Miquel Jordana; «La luna», de Borràs de Palau, que fou saludat afectuosament; «El mestre», de Pecanins.

Al cantar «L'emigrant» del Vives, quan els choriates entonaven aquell «Adieu, germana! (Adéu, mon pare!) (no us veuré més...)».

En Jordana recordà al seu germà desterrat y a son pare que l'acompanya en el desterro, y s'emocionà de tal manera que les llàgrimes li brollaven de sos ulls y per poch s'interromp l'execució.

Asserent a la prosseguí el concert, cantant «L'emigrant», de Miquel Jordana; «El cant de la Senyera», de Miquel Jordana; «La luna», de Borràs de Palau, que fou saludat afectuosament; «El mestre», de Pecanins.

Al cantar «L'emigrant» del Vives, quan els choriates entonaven aquell «Adieu, germana! (Adéu, mon pare!) (no us veuré més...)».

En Jordana recordà al seu germà desterrat y a son pare que l'acompanya en el desterro, y s'emocionà de tal manera que les llàgrimes li brollaven de sos ulls y per poch s'interromp l'execució.

Asserent a la prosseguí el concert, cantant «L'emigrant», de Miquel Jordana; «El cant de la Senyera», de Miquel Jordana; «La luna», de Borràs de Palau, que fou saludat afectuosament; «El mestre», de Pecanins.

Al cantar «L'emigrant» del Vives, quan els choriates entonaven aquell «Adieu, germana! (Adéu, mon pare!) (no us veuré més...)».

En Jordana recordà al seu germà desterrat y a son pare que l'acompanya en el desterro, y s'emocionà de tal manera que les llàgrimes li brollaven de sos ulls y per poch s'interromp l'execució.

Asserent a la prosseguí el concert, cantant «L'emigrant», de Miquel Jordana; «El cant de la Senyera», de Miquel Jordana; «La luna», de Borràs de Palau, que fou saludat afectuosament; «El mestre», de Pecanins.

Al cantar «L'emigrant» del Vives, quan els choriates entonaven aquell «Adieu, germana! (Adéu, mon pare!) (no us veuré més...)».

En Jordana recordà al seu germà desterrat y a son pare que l'acompanya en el desterro, y s'emocionà de tal manera que les llàgrimes li brollaven de sos ulls y per poch s'interromp l'execució.

Apallagats els entusiasmes, el mestre va llegir, interrogant sovint per grans aplaudiments, el següent discurs:

Discurs den Millet

Amichs: Difícil era sustenir a l'invitació que'm feu l'Orfeó del Noya, per a que apadrinés la benedicció de la Senyera. Perque una Senyera és un símbol, y el símbol d'aquest rich desig que ab les benediccions del cel desde avuy presidís les vostres cançons, és el símbol del ideal que ha anat formant-se y creixent al entorn y al mig del cor del Orfeó Català, de Barcelona, d'aquell nucli que ha xutat els anys de una joventesa y ha tingut tantes animes bones que l'han vivificat ab el calor del entusiasme per l'art y per la patria.

Si la obra del Orfeó Català, ha tingut prou força per servir d'exemple, si'l nostre crit ha sigut el crit providencial que ha despertat les canities, que hi llaven, de l'ànima de la patria nostra, veusquí la nostra glòria; encara que haguem sigut instruments cegos de la mà de Deu, qui sempre ha vetllat per la perfecció d'aquest troc de terra, que tan dolciment sona en nostre cor ab el nom de Catalunya.

Com podia ésser que jo'm negués a donarvos compliment, si'm convidàveu a un goig tant gran, com el de veure créixer y benir la fillada; el de veure florir un planis d'aquell planis que fa vint anys plantàrem a la ciutat dels comtes.

Perdoneu-me, amichs, si ho goso repetir, que no és per dissimular vostres mèrits. En aquest moment ningú fa de nou: «Reda! mon y torna al Born».

Nosaltres, els que fundarem l'Orfeó Català tampoch varem fer res de nou. Erem uns quants amichs, tots joves, ab el foch verge de totes les il·lusions, que varem veure la decadència dels chors den Clavé, del nostre mistic immortal, y ens en planyíem d'aquella decadència. Comprimem l'importància d'aquella obra; admiràvem la fresca inspiració tan catalana del mistic poeta y veyem que tot aviat moriria per manca d'injecció de nova vida. Fou en l'any 1888, any memorable per la celebració d'aquella Exposició Universal, deguda an aquell bon patriu En Rius y Tautet; en el Palau de les Arts se celebrà un concurs d'Orfeons, en el qual el Orfeó català, alguns de notables, nacionals y estrangers. Allí fou una revelació per nosaltres. Sentíem la veu humana com el instrument model de la natura, y aquella sensació maravellosa, nova per nosaltres, nos borbà may més de nostre esperit. Vegem ab aquella bella manera de cantar, el poder de la resurrecció y perfecció d'art chorral de Catalunya, y ab aquell ideal que es propi de la joventut verge de desengany, crearem, sense medir-ne les dificultats y la transcendència el primer Orfeó de la nova Catalunya. No vam fer cantar may, amichs, no teníem cantaires encara, ni experiència, ni instrument apropiat per crear-la, y malgrat això, creàrem el Orfeó Català.

Santa ignorància si santa, perque en nostre cor hi germinava una idea noble y un entusiasme verge que es el temps primordial per forjar tota obra bona.

Vegem, donchs, tot el nostre mèrit; el deixarem portar per un entusiasme generós y per un ideal noble sentit ab sinceritat. Y tot lo demés, me direu vosaltres: «Tot lo demés havia de venir per força. L'impetuosa estava donada; la obra nostra tan bona y desvotada era la flor de nostra joventut, la estimem com el nostre primer amor, y ja sabem que la bojeria del primer amor no s'esborra may del fons de l'ànima. La nostra obra era obra d'amor y no podia morir; y lo que no mor creix y lo que creix floris, y fructifica segons el sol y les plujes benedicides del cel».

Per aquell temps feu bon sol y les plujes foren fecundants. L'esperit dels catalans vibrava ab el sant amor de la patria renaixent, y això portà la floració de la cançó popular en nostre repertori. Una cançó portà l'altra fins que una «arrela» que esdevingué símbol de la llibertat de la terra nostra, yls compositors crearen ab aquella lleugeresa del tercer patriu obres, que jo vos asseguro se poden comparar ab lo millor que

de fora y de casa arriba fins a nosaltres.

En aquella època arribaren també fins a nosaltres ressons de renovament de l'art musical religiós. En tasterem mostres y en quedarem tots corpesos; coneguerem l'art excel·lent del cant gregorià, el més sant y més pur, baixat del cel per tornar a Deu ab lo més pur de l'ànima dels homes, la oració, y coneguerem la polifonia clàssica del segle XVI y se pararen fins que fèrem tot un concert de aquella música tan perfecta de forma com alta d'inspiració, y veusquí qu'el nostre Orfeó fou el portaestandart de la reforma de la música religiosa en nostra terra.

Tot això ha vingut, perque havem viscut y perque la nostra obra ha sigut obra d'amor.

No cal res més, amichs meus, per fer obra llarga y forta: Vosaltres que tan bé comencem, feu que l'amor, el sant amor, la caritat, regni sempre entre vosaltres. L'amor, la caritat és activa, no dorm may; qui té amor treballa, i qui treballa progressa. L'amor és treball del esperit, y el treball del esperit va dret a Deu, l'ideal de tota perfecció, y a les seves coses. De les coses de Deu, l'art del cant es una de les més maravelloses; esteu contents d'entendre'l, y veure, sense may de perfeccionar-lo. El nostre ideal ha d'ésser ferth sempre millor; qui està parat, repulsa. Avant, donchs, sempre. Perque en aquest moment totes les coses se fan vells, res és etern. Es precis, donchs, qu'els joves, els orfeons que han nascut de poch treballin de ferm per que no s'interrompi la cadena de la perfecció en l'art de la terra.

Res més; solament rebeu mèrits del fons del cor per l'altíssima distinció que m'heu fet al ferme apadrinar vostra Senyera, que desde avuy es santa y per lo tant l'heu de venerar com cosa sagrada; que ella porti sobre'states vostres cançons l'ale de l'inspiració per que arriben, com vos mereixen, al més alt lloch de l'art chorral de Catalunya.

Final. Els aplaudiments més entusiastes conegueren aquestes hermoses paraules del mestre Millet, que vós, senyors y actrius, era afectuosament abraçats per tots els que s'h'hi podien apropar.

Don Olaguer Godó, president, pronuncià sentides y entusiastes paraules d'agraïment als padrins, als mestres y de més personalitats. Els orfeonistes y a les corporacions y particulars que havien cooperat al brillant esclat d'aquella data, que percurat per sempre en la memoria de tots els del Orfeó, en coratx als orfeonistes per que seguissin en la patriòtica tasca empresa, ben segurs de que no ha de faltarlos la protecció de tots llurs admiradors. (Grans aplaudiments y visques al Orfeó del Noya, a Igualada y a Catalunya.)

Després en Lambert, en Lamote y en Pecanins tocaren sardanes, al piano, que foren graciosament puntejades per aquelles gentils senyores y ardit jovent.

Era ja una de la mitja nit quan s'acabà tan bella festa y totes els que hi assistiren se donaven afectuosos comiatos ponderant l'esplendidesa y l'èxit que s'havia lograt.

Serà oportú el registrar aquí una altra festa musical que's podria considerar com a prebui de la del Orfeó.

A l'iglesia de Santa Maria, de Igualada l'organer senyor Bertran, de Gràcia, hi ha fet una quasi total restauració de l'orga y el mestre Lambert dissenyà ab anà a fer l'inauguració davant de moltes personalitats musicals y entusiastes aficionats a la música.

Ab la destresa que li és pròpia va tocarhi hermoses composicions de Bach, Saint-Saens, Cèsar Franck, Cabezón y altres y acabà ab una encisadora improvisació d'aïres catalanes sobre motius populars, especialment d'aquella comarca, com la dança de la patera, dels corcolets, dels nans, etc., que entusiasma a tots els oyents.

Un buen hombre, un sinfín de hombres, por debilidad de carácter y exceso de generosidad, no puede, con su sueldo de noventa duros mensuales, subvenir a los gastos de la familia y pacientes, por lo que se aborran en ella. Además de sus dos hijos y un hijastro gaudí, viven a sus costas un hermano político y su hijo, un primo hermano y otro individuo viejo y marullero. La hija mayor Laura, el tipo mejor apuntado de la pbra, muchacha hacendosa, protesta y trata de convencer inútilmente a su padre de que se impone un acto de energía. Pero el padre es incapaz de llevarlo a cabo. Al fin, con el consentimiento de Laura el orden se impondrá en la casa, terminando la comedia en triple casamiento, y sin dramáticas consecuencias.

El autor no se propone hacer obra de estudio psicológico, ni de costumbres reales, aunque en el fondo de la farsa palpita la vida humana. Tipos de caricatura, escenas de sarnete, diálogo fácil y suelto; todo de brocha gorda; pero desarrollado con ingenio y conocimiento de los resortes teatrales.

Y como la compañía del Español resulta «excelente para este género de obras, la comedia de Morató adquiere relieve, logrando divertir al público que suelta fácilmente la carcajada.

Se aplaudió al autor y a los actores, especialmente a Aymerich y Galcerán, que estuvieron felicísimos en sendas escenas. De los demás no citare a nadie, pues todos dieron a la obra muy justa y animada interpretación.

De «El Mundo» de Madrid (soció teatral): «Barcelona, 21 (1. t.). Anoche se estrenó en el teatro Español la comedia catalana de don José Morató, titulada «La casa de tothom».

Entre los espectadores figuraban muchos autores dramáticos regionales y literatos. La comedia obtuvo un éxito franco, puede decirse que uno de los mayores de la presente temporada.

Puede asegurarse que «La casa de tothom» durará mucho tiempo en el cartel.

De «El Correo Catalán»: «Don José Morató ha escrito una obra en tres actos, ligera y graciosa, que se oye con interés y en más de una ocasión despierta la franca risa.

«La casa de tothom», cuyo dueño es de pasta fina y se cuece de puro bueno, es el seguro asilo que van tomando por turno todos los haraganes de la familia. Estos vienen a ser las figuras principales de la comedia y las que sostienen de continuo la nota cómica.

El éxito fue franco, correspondiendo a la buena parte a los intérpretes, que trabajaron con cariño y acierto. Merecen plácemes las señoras Pá, Baró y Mesures y los señores Capdevila, Aymerich, Pons, Darocq, Bardem y Galcerán. Todos fueron llamados, con el señor Morató, a escena, al final de cada acto».

Dira el crítico de «Las Noticias», don Emilio Tintorer: «Es una comedia de pasatiempo, de humorismo fácil, aunque algo vulgar,

de fora y de casa arriba fins a nosaltres.

En aquella època arribaren també fins a nosaltres ressons de renovament de l'art musical religiós. En tasterem mostres y en quedarem tots corpesos; coneguerem l'art excel·lent del cant gregorià, el més sant y més pur, baixat del cel per tornar a Deu ab lo més pur de l'ànima dels homes, la oració, y coneguerem la polifonia clàssica del segle XVI y se pararen fins que fèrem tot un concert de aquella música tan perfecta de forma com alta d'inspiració, y veusquí qu'el nostre Orfeó fou el portaestandart de la reforma de la música religiosa en nostra terra.

Tot això ha vingut, perque havem viscut y perque la nostra obra ha sigut obra d'amor.

No cal res més, amichs meus, per fer obra llarga y forta: Vosaltres que tan bé comencem, feu que l'amor, el sant amor, la caritat, regni sempre entre vosaltres. L'amor, la caritat és activa, no dorm may; qui té amor treballa, i qui treballa progressa. L'amor és treball del esperit, y el treball del esperit va dret a Deu, l'ideal de tota perfecció, y a les seves coses. De les coses de Deu, l'art del cant es una de les més maravelloses; esteu contents d'entendre'l, y veure, sense may de perfeccionar-lo. El nostre ideal ha d'ésser ferth sempre millor; qui està parat, repulsa. Avant, donchs, sempre. Perque en aquest moment totes les coses se fan vells, res és etern. Es precis, donchs, qu'els joves, els orfeons que han nascut de poch treballin de ferm per que no s'interrompi la cadena de la perfecció en l'art de la terra.

Res més; solament rebeu mèrits del fons del cor per l'altíssima distinció que m'heu fet al ferme apadrinar vostra Senyera, que desde avuy es santa y per lo tant l'heu de venerar com cosa sagrada; que ella porti sobre'states vostres cançons l'ale de l'inspiració per que arriben, com vos mereixen, al més alt lloch de l'art chorral de Catalunya.

Final. Els aplaudiments més entusiastes conegueren aquestes hermoses paraules del mestre Millet, que vós, senyors y actrius, era afectuosament abraçats per tots els que s'h'hi podien apropar.

Don Olaguer Godó, president, pronuncià sentides y entusiastes paraules d'agraïment als padrins, als mestres y de més personalitats. Els orfeonistes y a les corporacions y particulars que havien cooperat al brillant esclat d'aquella data, que percurat per sempre en la memoria de tots els del Orfeó, en coratx als orfeonistes per que seguissin en la patriòtica tasca empresa, ben segurs de que no ha de faltarlos la protecció de tots llurs admiradors. (Grans aplaudiments y visques al Orfeó del Noya, a Igualada y a Catalunya.)

Després en Lambert, en Lamote y en Pecanins tocaren sardanes, al piano, que foren graciosament puntejades per aquelles gentils senyores y ardit jovent.

Era ja una de la mitja nit quan s'acabà tan bella festa y totes els que hi assistiren se donaven afectuosos comiatos ponderant l'esplendidesa y l'èxit que s'havia lograt.

Serà oportú el registrar aquí una altra festa musical que's podria considerar com a prebui de la del Orfeó.

A l'iglesia de Santa Maria, de Igualada l'organer senyor Bertran, de Gràcia, hi ha fet una quasi total restauració de l'orga y el mestre Lambert dissenyà ab anà a fer l'inauguració davant de moltes personalitats musicals y entusiastes aficionats a la música.

Ab la destresa que li és pròpia va tocarhi hermoses composicions de Bach, Saint-Saens, Cèsar Franck, Cabezón y altres y acabà ab una encisadora improvisació d'aïres catalanes sobre motius populars, especialment d'aquella comarca, com la dança de la patera, dels corcolets, dels nans, etc., que entusiasma a tots els oyents.

Un buen hombre, un sinfín de hombres, por debilidad de carácter y exceso de generosidad, no puede, con su sueldo de noventa duros mensuales, subvenir a los gastos de la familia y pacientes, por lo que se aborran en ella. Además de sus dos hijos y un hijastro gaudí, viven a sus costas un hermano político y su hijo, un primo hermano y otro individuo viejo y marullero. La hija mayor Laura, el tipo mejor apuntado de la pbra, muchacha hacendosa, protesta y trata de convencer inútilmente a su padre de que se impone un acto de energía. Pero el padre es incapaz de llevarlo a cabo. Al fin, con el consentimiento de Laura el orden se impondrá en la casa, terminando la comedia en triple casamiento, y sin dramáticas consecuencias.

El autor no se propone hacer obra de estudio psicológico, ni de costumbres reales, aunque en el fondo de la farsa palpita la vida humana. Tipos de caricatura, escenas de sarnete, diálogo fácil y suelto; todo de brocha gorda; pero desarrollado con ingenio y conocimiento de los resortes teatrales.

Y como la compañía del Español resulta «excelente para este género de obras, la comedia de Morató adquiere relieve, logrando divertir al público que suelta fácilmente la carcajada.

Se aplaudió al autor y a los actores, especialmente a Aymerich y Galcerán, que estuvieron felicísimos en sendas escenas. De los demás no citare a nadie, pues todos dieron a la obra muy justa y animada interpretación.

De «El Mundo» de Madrid (soció teatral): «Barcelona, 21 (1. t.). Anoche se estrenó en el teatro Español la comedia catalana de don José Morató, titulada «La casa de tothom».

Entre los espectadores figuraban muchos autores dramáticos regionales y literatos. La comedia obtuvo un éxito franco, puede decirse que uno de los mayores de la presente temporada.

Puede asegurarse que «La casa de tothom» durará mucho tiempo en el cartel.

De «El Correo Catalán»: «Don José Morató ha escrito una obra en tres actos, ligera y graciosa, que se oye con interés y en más de una ocasión despierta la franca risa.

«La casa de tothom», cuyo dueño es de pasta fina y se cuece de puro bueno, es el seguro asilo que van tomando por turno todos los haraganes de la familia. Estos vienen a ser las figuras principales de la comedia y las que sostienen de continuo la nota cómica.

El éxito fue franco, correspondiendo a la buena parte a los intérpretes, que trabajaron con cariño y acierto. Merecen plácemes las señoras Pá, Baró y Mesures y los señores Capdevila, Aymerich, Pons, Darocq, Bardem y Galcerán. Todos fueron llamados, con el señor Morató, a escena, al final de cada acto».

Dira el crítico de «Las Noticias», don Emilio Tintorer: «Es una comedia de pas

Junta municipal de vocals associats

Comença la sessió a les 5.10. Presidència del senyor Sotres.

S'aprova l'acta de la junta anterior. Ratificació d'algunes transferències de crèdit ja aprovades per l'Ajuntament.

Respecte a una d'elles, els senyors Pardo i Esteve Marató, de la comissió d'Assistència, presenten una esmena proposant una combinació per poder pagar una troballa feta al Assil del Poble, lo qual dona lloc a que el senyor Mir ho califica d'esmena-sorpresa i proposa que se designi una potència de regidors i de vocals no regidors, que examini les esmenes presentades.

El senyor Pardo protesta del qualificatiu de sorpresa.

El senyor Lluhi proposa que la potència sigui, com de costum, la subcomissió de presupostos.

El senyor Mir observa que de la subcomissió no'n formen part ni radicals ni reformistes.

Contesta el senyor Lluhi que els radicals hi tenen al senyor Domènec i els reformistes hi accediran a què els representessin els escriptors.

Insisteix el senyor Mir en que sigui nomenada una comissió formada per representants de cada grup.

El senyor Abadal aprofita criteri del senyor Lluhi, per constituir la comissió, i per ser lògic que intervingui en l'examen d'esmenes la subcomissió, ja versada i preparada en aquests assumptes afegint alguns vocals no regidors.

Lo mateix opina el senyor Lladó.

El senyor Mir amenaça ab que, en tal cas, el partit radical no acudirà a formar part de la subcomissió.

El senyor Lluhi.—Consta que'l partit radical ha tingut sempre un representant a la subcomissió.

El senyor Soriano proposa que la potència examinadora sigui la comissió de Hisenda.

Els senyors Abadal i Lluhi diuen que ho accepten.

El senyor Mir també diu que no hi té inconvenient.

El senyor Lladó troba que la comissió d'Hisenda es massa nombrosa i no farà feina útil.

Per fi s'acorda que sigui la comissió de Hisenda.

Se suspèn la sessió per que els vocals no regidors designin representants per a la comissió.

Senyors designats: senyors Florentin, Vell, Arqués, Canals, Cardenal i Ventura.

El senyor Mir proposa que les sessions de la Junta siguin de quatre hores; que avui, dimarts, sols hi hagi sessió al matí, per celebrar-la a la tarda de l'Ajuntament; que'l dia de Sant Esteve no hi hagi sessió, sinó que se'n repengui divendres.

El senyor Abadal creu que no s'ha d'acordar ara això, sinó en el moment oportú, segons la quantitat de feina feta.

El vocal senyor Nogué diu que els seus companys no posaran obstacle a la reglamentació de les tasques de la Junta.

No's pren cap acord.

El presupost

Se posa a discussió la totalitat del presupost d'Interior.

El senyor Rosés fa l'exposició del projecte i de les orientacions adoptades per la comissió d'Hisenda, de les quals varies vegades hem tingut ocasió de parlar.

El senyor Mir imputa la totalitat repetint punt per punt lo que digué al ser discutit l'assumpte en consistori.

El discurs dura una hora i mitja, i ha estat dedicat a tronar contra els mèdics de substitució dels consums.

El senyor Abadal exposa ab molta claretat la situació de l'Ajuntament obligat per la llei a suprimir els consums i adoptar determinats medis substituïts.

L'orador i els seus amics deixaren

en son temps sentit el seu criteri favorable a la substitució gradual i successiva. Però no hi havia més remey que obeir la llei i s'heu el presupost ab la base dels medis substituïts.

Posteriorment, el Govern autorisa als ajuntaments per demanar prorroga d'un any per la substitució. L'Ajuntament va discutir-ho i acordà no demanar la prorroga; ara son els vocals associats els que han de decidir en definitiva.

Els regionalistes han procedit sempre lògicament i ab conseqüència. Desde el primer moment manifestaren son temor davant de la incògnita de la substitució tal com la presentava'l Govern, i digueren que, davant l'oferta de prorroga, devia consultar-se l'opinió de Barcelona.

Els vocals associats son els qui representen l'opinió en el moment actual. La primera pregunta a que han de contestar els vocals és: convé aplicar desde'l primer de janer la substitució dels consums? La contesta serà la base de les ulteriors decisions.

L'orador desconfia de la nova llei de consums que's tramita a Madrid, per la major insuficiència dels medis substituïts en relació ab els de la llei anterior.

A continuació parla el senyor Lluhi. Manifesta que'l discurs del senyor Mir ha sigut una diatriba contra la supressió dels consums. El senyor Abadal resulta incomparablement més democràtic que'l senyor Mir. Se manifesta partidari de la supressió dels consums desde 1913, i, per lo tant, contrari a aculir-se a la prorroga.

Tem l'orador que la prorroga d'un any se converteixi en indefinida—hi ha una esmena al Senat en aquest sentit—i, ademés, els medis substituïts de la nova llei son més esgüits que'l de la llei de 1911.

A les 9 s'acorda suspendre la sessió.

Se repren la sessió a les 11.30.

Al moment en que anava a parlar el senyor Lladó, rebé un recordo de que la seva senyora ha sofert un accident, i al instant abandona la sala de sessions en companyia d'alguns amics.

Parla'l senyor Maranyola rebent una per una les afirmacions del senyor Mir.

El senyor Figueras usa de la paraula en nom del senyor Lladó, però aquest arriba a poc i pren la paraula fent l'apologia de la substitució dels consums.

El seu parlament va encaminat a demostrar que el senyor Mir, al combatre la llei de substitució dels consums, està en contradicció ab el senyor Llorx, entusiasta de dita llei.

En quant a la prorroga de la substitució, creu que la Junta no està facultada per demanar-la. Unicament, segons la llei de presupostos, pot demanar l'Ajuntament. Si la Junta ho acordés, l'Ajuntament, si la majoria de republicans, acordaria lo contrari.

El vocal associat senyor Ventura explica les gestions fetes prop dels representants dels grups del consistori.

Veyent que dretes i esquerres, eren partidaries de la supressió dels consums, van a estudiar la qüestió, i com a resultat del estudi han presentat unes esmenes als impostos substituïts en el sentit de que no paguin els lloguers que no passen de 50 pesetes mensuals, i que se suprimeixi tot recàrrec sobre'l que pesa actualment per al consum de gas i electricitat.

Si son acceptades votaran la supressió del impost de consums.

En quant als solars, creu que's imposa ab que son carregats, son encara petits.

Parla'l senyor Juncal.

A l'hora avançada, seguia la sessió,

ció Internacional per a joves obrers; 100 al Alberch de Sant Antoni; 100 a l'Associació d'Alberch, primera societat de l'Infancia; 100 al Assil-Bressol, i 100 per als Centres obrers de les Dames Catòliques d'aquesta capital.

—DULCERIA LA COLMENA. Turro de crema, neules, Plaça del Angel, 12.

—Exquisit turro de Montelimbach, a 1 pesseta la barra. Royal, R. Estudis, 8.

Els mocós d'Esquadrà de Taradell han detingut a un vèhi reclamat pel jutge de Granollers en causa per lesions inferides a una dona de Rius deper.

Els de Monistrol han capturat a un subjecte que menava per la carretera de Collbató un carro ple de feixos de llenya de pl tallada, sense permís, d'un bosc.

—Excessos del menjar i beure.

Un aptat abundant es patí sense dificultat a una cuineta d'Elxir Estomacal de Saiz de Carlos, que evita, per ser un poderós tònic digestiu, les malalties del ventrell.

—Fins turrons de totes classes; preus corrents. «Royal», R. Estudis, 8.

Ahir un municipal detingué i portà a la delegació a un minyó de 21 anys, habitant al carrer de Urgell, per haver encarat una pistola al seu pare, en ocasió de disputar per coses de família.

La casa Breckler, Ronda de la Universitat, 14, participa als seus clients i al públic en general que està aguantant les existències de les estufes per gas, carbó i llenya.

L'amo d'una carboneria del carrer don Casanova, 35, va denunciar que de les tres de la tarda a les deu del vespre, li van rompre'l pany de la porta i li van pendre 40 duros.

—Proveu el caldo «Vigor» Dr. Falp (de cereals). El millor per sa i malaltia.

—Cistells (parries) arreglats per regals. Els més elegants, a preus corrents, en el «Royal», R. Estudis, 8.

Dos individus d'antecedents poch recomanables, un d'ells vèhi de Hostafranchs i l'altre indomestible, van tenir qüestions a la nit al carrer del Migdia, i el segon donà al primer un cop de ganivet al pit, fent-li una ferida que no resultà important perquè l'arma relliscà.

Dos de seguretat capturaren al agressor.

—El millor Café La Estrella, Carme, 1.

JOYAS FIX Remedio 24

Dos agents de vigilància sorprenen cap a mitja nit a un minyó de 29 anys, molt enferrat vrovant claus a la porta del número 45 del carrer de Sarrí.

Al vent als dos agents, encara que anaven de paisà, el nocturn rodolom començà a perill i fugí escapant cap al carrer de Béjar. Els agents tiraren dos trets al aire, acudint el municipal qu'il vegé entrar al número 59 de diu carrer. Però després, el vigilant del mateix el detenia al sortir per una finestra del primer pis de dita casa.

—Exposició de flors, jardineria i flors novetats. J. Llorens, Rambla Flors, 30.

—Pastilles Laxante Prats. Purgant eficaç. Cura restreintment.

Capítol d'accidents.

Van ser auxiliats als dispensaris: Una dona de 78 anys, veïna del Torrent del Vidale, lesionada al front per haver caigut bantant l'escala.

Un desconegut del «Cabo Turina» que trocava caixes de bordó, s'afarà un dit.

Un aprenent llaurer de 18 anys, forat a la mà dreta a un taller del carrer don Barbà.

Una noya de 25 anys, veïna del carrer de Gava, que begué salfament per equivocació.

Un vèhi del carrer don Pere IV, de 23 anys, qu's desdorià a un minyó al caure davant de casa seva.

Un home de 48 anys, que relliscà i caigué al carrer de Sant Pau i s'afarà'l nas.

Un vell de 70 anys, vèhi del carrer de la Creu de Canterons, mossegat a la mà dreta, per sa filla.

Un home de 48 anys, qui passant pel carrer Nost, rebé a l'espatlla una garrotxa de un desconegut.

—Vaixelles 12 coberts, 73 peces formes, ab rellius decorats semi-porcelana, a 48 pessetes. Cristalleria de Lluís Inglada. Rambla de les Flors, 8.

Relació dels obijers trobats i dipositats a la Maiordomia de CA la Ciutat.

Un moneder petit de pell contenint un mocador; un vel de cel negre; una buxa de fil, contenint un parell de mitges, que, apuntacions de Nadal i altres objectes de mena, contenint un altre ab un mocador i 10 cèntims; una cartera ab varis documents sense valor, alguns a nom de Joseph Martínez.

—Serveys mitg cristall, 11 peces, 10/25 pessetes. Cristalleria Lluís Inglada. Rambla de les Flors, número 8.

—Continúa venentse ple de compradors l'establiment que don Lluís Inglada té, de vaixel·leria i articles de fantasia a la Rbla. de les Flors, núm. 8, no essent d'exhibició, donats els preus reduïts a que ven sempre, i més aquests dies per ser d'oportunitat, i oferir rebuixos com ha fet.

S'han rebut en aquesta Redacció els següents calendaris: Ch. Llorx i Companyia, untes tipogràfiques; Ambrosi, aliment Ovomaltina; Jox Martorell, efectes navals; Rodolfo Martínez, articles para cotilles; Casa Rovira, antigua casa Llopis, confiteria i pasteleria; J. Casals, copisteria; Banch Vitali d'Espanya, Companyia de segurs; Elisa Mascaro Balada, paper de fumar Jaramago; Fills de Fernando Ruiz, drogueria i productes químics.

—COPES per aigua desde 3 pessetes setena, per aigua desde 1/20, per xerxes 2/25 al, per aigua desde 1/20, per xerxes 2/25 al, per aigua desde 1/20, per xerxes 2/25 al.

—L'Associació Protectora de la Ensenyancia Catalana ha repartit un doblon de Fules-programa del projectat Concurs d'Historia de Catalunya, para noys i noyes de 10 a 18 anys, que ha de celebrarse'l vinent mes de janer, fa present que's qui no hagin rebut Programes i desitjan presintar concourants a tant rellevant acte, ho comunicuin: Comte del Assal, 4, principal, que se'ls atenda en tot quan pugui ser necessari.

—Tacos ab plat de porcelana fina, decorades. Pesades desde 630. Lluís Inglada. Rambla de les Flors, 8.

Ahir al matí a la parroquia de Santa Agna se van celebrar els funerals per l'ama del malogrut patrici Francisco Román Puigdemont, als quals van ser molt concorreguts, yegentes moltes personalitats de la política i de les arts.

Desenau en pau l'Ànima de l'illustre finat.

El bitllet del premi quant el 161 director general del Mercats, senyor Oli-

vella, y en ell hi participen alguns regidors, entre'ls quals hem sentit citar als senyors Rosés, Mir, Pich, Arola i Domènech.

El bitllet va ser dipositat ahir a la tarda a una de les caixes del Crèdit Lleonès, essent entregada la clau a l'alcalde.

—Regals, gran assortit, Turro de crema, y el tan exquisit de Coccantina. «Azuarteria» Puigdomènech, Rbla. Flors, 30.

SANS.—Al Casino de Sans va representar-se dimenge el drama del nostre amic i company senyor Morató, «El Tesoro», per la companyia del Sindicat d'Actors Dramàtics Catalans.

El teatre era ple d'una distingida concurrencia i l'execució de l'obra va ésser excelent.

Al final dels actes el senyor Morató va ésser cridat a l'escena y a precis dels concorrents va parlar del teatre català, dient que no era mort com alguns deien, sinó que's troba ple de vida com ho probava la bella festa realitzada.

Va ésser molt aplaudit.

Xampany Mercedes

OUVRE RESERVE SUPER PRIMA

EXTRA DRY (molt aixut)

Exposition Universelle Bruxelles 1910

GRAN PRIX

A l'extranger

(DE L'AGENCIA HAVAS)

DE FRANÇA

Homicidi per imprudència

París, 23, 10.45 matí.—Els diaris diuen que M. Pichet, professor de francès al Royal Colégi de Budapest, que's trobava accidentalment a París, ha mort a conseqüència d'una injecció de morfina que li fou aplicada per un company de professió anomenat Bourget.

Aquest ha sigut detingut, acusat de homicidi per imprudència.

DE BÈLGICA

Desgracies a un cine

París, 23, 11.30 matí.—Comuniquen de Brusels que ha ocorregut un accident en un Cine de Menin, resultant 12 morts i 50 ferits, alguns d'aquests tan greus que se tem per la seva vida.

DEL JAPÓ

Catàstrofe minera

París, 23, 12.48 tarda.—Tokio.—A les mines de carbó de Saiforo ha ocorregut una explosió, morint 197 miners.

Les Cambres

París, 23, 8.42 nit.—A les Cambres s'ha llegit el Decret donant per closa la legislatura.

DALEMANYA

La vaga de Kiel

París, 23, 8.50 nit.—Kiel.—Segueix la vaga dels tallers de construccions nàutiques.

Els vaguistes son 5.000.

DAUSTRIA

Alcalde de Viena

París, 23, 9.17 nit.—Viena.—Ha sigut elegit alcalde d'aquesta capital l'ex-ministre Weisskirchner, afiliat al partit socialista cristià.

Municipi

La comissió d'Ensenya ha acordat posar rebuts als carrers de Sant Martí y de la França Xica, que no'n tenen.

S'ha concedit una última subvenció de 1.000 ptes. a n'en Jaume Paisan, que estudia el cant a Milà.

Ahir la Junta del Colégi de Prècticans titulars va estar a l'Alcaldia y, cumplint lo que havien ofert, van entregar una llista dels practicans que han ofert vacunar gratuïtament al públic.

Hem sentit a dir que l'alcalde havia manifestat que per ell no hi hauria inconvenient, però qu'il quède del cos mèdic s'hi oposava en absolut.

Tot això's sembla un bon xich inconvenient, tenim entès que la llei es terminant respecte a l'actuació dels practicans, y no estaria de més que la comissió de Governació hi intervingués.

La comissió de Foment se va reunir ahir al matí y va aprovar la reglamentació per als tallers municipals, brigades y empleats similars.

Va acordar ademés posar dues fonts a la barriada de Pekin.

Ha sigut autorizada la instal·lació d'un kiosco de diaris al Born, davant del número 21.

Acabades ja les obres d'instal·lació de les classes de Dibuix Artístich y de Laboris decoratives para la dona, s'ha començat el curs de 1912-1913 en el nou edifici, propietat de l'Ajuntament, del carrer de Bogal, 65, (Sant Martí), destinat a la Escola municipal d'Arts del districte X.

El contingent d'alumnes matriculats en les diverses assignatures de la referida Escola, passa actualment de 230. L'acte de la inauguració oficial y repartiment de premis del curs anterior tindrà lloch el dia 29 del corrent, a les quatre de la tarda, ab assistència d'un representant de l'Ajuntament y de la Banda municipal.

Anuncis oficials

Banch de Préstams y Descomptes

Havent sofert extraviu el resguard de dipòsit número xexanta y dos, constituït en trenta de juner de 1911 en la sucursal d'aquest Banch a Vich, expediat a favor de don't Martí y donya Teresa Castells y Rovira, de tres títuls de l'emprest municipal de Barcelona, del 4 y mitg per cent, serie B de la emissió del 15 de maig de 1908, s'anuncia al públic per primera vegada para qu'il que's cregui ab dret reclamar lo verifiqui dintre'l plaç de 15 dies an aquest Banch o en la sucursal de Vich.

Barcelona, 24 de desembre de 1912.—P. A. de la C. D. El secretari, (Miquel Bonet y Amigó).

Foment d'Obres y Construccions

(Societat Anònima)

En el sorteig de les obligacions d'aquesta societat, celebrat al dia vint dels corrents, en el local de les oficines de la mateixa, ab assistència del notari don Ricard Tormanyer y Ayats, han resultat premiades les que porten la següent numeració:

31 a 40, 291 a 300, 391 a 400, 971 a 980, 991 a 1.000, 2.041 a 2.050, 2.241 a 2.250, 2.631 a 2.640, 3.651 a 3.660, 4.191 a 4.200, 4.261 a 4.270.

A tenor de lo establert en la escriptura d'emissió, el capital d'amortizació de les obligacions premiades se farà efectiu en la caixa social, tots els dies fèiners, a partir del dia primer de janer pròxim, de des a doze.

Barcelona, 24 de desembre de 1912.—El secretari, Tomás Riera y Sans.

INFORMACIO PARLAMENTARIA

Al Senat s'ha llegit el projecte de Mancomunitats

Senat

Madrid, 23, 9.15 nit.

El senyor Lopez Muñoz declara oberta la sessió a les 3.45, ab regular concurrencia.

Prechs y preguntes.—El senyor PARRÉS pregunta en quin estat se troba el projecte de redempció de sforos que tant acaronava en Canadjaes.

El senyor ARIAS DE MIRANDA.—Està a estudi de la comissió de Còdichs.

El senyor SANCHEZ ROMAN, president de la comissió de Còdichs diu que això que aquesta hagi acabat el seu estudi vindrà'l projecte a la Cambra.

El senyor NEIRA intervé, contestant-li el senyor ARIAS DE MIRANDA.

Ordre del dia.—Continúa'l debat del tractat.

El senyor LABRA consum el tercer torn en contra.

Diu que parla en nom propi.

Elogia la patriòtica tasca del ministre d'Estat y del embaixador d'Espanya a París en aquesta negociació, perquè, encara que vençuts per les circumstancies, han conseguit para Espanya tot lo que podia conseguir.

Aquest tractat—diu—va a garantir la nostra personalitat internacional perquè fortifica'l nostre prestigi y ha donat ocasió a que les dames nacions ens demostressin la seva amistat.

Fà un estudi dels convenis internacionals referents al Marroch.

Se mostra partidari de seguir el camí que aquest tractat ens marca, ab energia y noblesa.

Prega al Govern que senyali la orientació que Espanya té de seguir. Així complir la nostra missió al Marroch.

El Dr. MAESTRE, per la comissió, contesta al senyor Labra, fent historia dels convenis relatius al Marroch desde 1902.

Examina'ls articles del tractat, un per un, fent consideracions sobre'l punt exposat pel senyor Labra, y deixantne altres para qu'il contingui el ministre d'Estat, per ser aquest l'únic que's ocupa a fondo.

El senyor LABRA replica.

El senyor SANCHEZ ROMAN para la para alusions.

Manifesta que aquesta discussió se porta malament, car els oradors s'han limitat a parlar en tons patriòtics y en elogi dels negociadors. Entén que's deu parlar del passat, del present y de les conseqüències que pot portar el tractat qu'il's discuteix.

Diu que ningú no conforma ab el tractat, però ningú atrevex a dir-ho, contentantse uns ab guardar silenci y altres ab formular algunes reticències.
